

Alle die deze zullen zien of hooren lezen, Salut: Gy hebt my geroepen, landgenoten! om de door u zoo roemryk begonnen taak te voleindigen; ik heb de handhaving der onafhangelijkheid, welke uwe moed hersteld heeft, op my genomen, en, nog eens belove ik het u, geene moeite, geene zorg, geene opoffering zal my te groot zyn, om u te toonen hoe zeer ik het volk beminne, van welks liefde ik zulke roerende blyken ontvangen heb en nog dagelyks ontvang.

Maar wat is dan het eerste wat my te doen staat, wat anders dan de geheele verdryving der Franschen van een grondgebied, hetwelk zy zoo lang door hunne onderdrukkinge geteisterd hebben. Nog is een deel des vaderlands een prooi der vyanden. Te wapen dan, Nederlanders! te wapen, om de weerloze slagtoffers te wreken, die onder het moordend zwaard dezer rovers gevallen zyn; te wapen, om uwe vrouwen, uwe kinders en uwe bezittingen tegen alle mogelyke terugkeering dezer plunderende moordenaars voor altyd te waarborgen'.

Voor wat Rotterdam betreft liet onze toekomstige Koning Willem I het niet bij dit indrukwekkend stukje retoriek. Hij nam zelfs de moeite om, nog maar net in ons land, naar Rotterdam te komen.

Zo kon het dus gebeuren dat, terwijl Anthonetta Kuijl op sterven lag in haar fraaie huis aan de Nieuwehaven, de stad werd versierd met guirlandes, bloemen en erepoorten. Het is niet onwaarschijnlijk dat Anthonetta nog het gejuich heeft gehoord van de duizendkoppige menigte, die was samengestroomd om hun Souverein Vorst en Heer te begroeten. De route die de stoet zou volgen liep namelijk vlak langs haar huis.

Over deze feestelijkheden lezen we:

'Een Eerewagt te paard, in het dorp Overschie opgerigt, wagtte Zijne Hoogheid op aan de Zweth en begeleidde Hoogstdezelfden tot door Overschie, alwaar de Souverein de hulde des volks ontving, en nu de begeleiding werd overgenomen door de Rotterdamsche eerewagt, bestaande uit eenige welopgezeten, meest van de aanzienlykste lieden, eenvoudig, maar uniform gekleed, en geleid door den heer Groeninx van Zoelen van Ridderkerk.

De Vorst, omtrent den middag genaderd zynde tot aan de Heulbrug, werd door Heer Burgemeester Van Hogendorp gecomplimenteerd en de sleutels der stad aangeboden.

Hier stapte Zijne Hoogheid, met dezelfs tweeden zoon, welke Prins, nu 17 jaren oud, onverwagt uit Berlyn in Den Haag was